

Miorița

Balada "Miorița" a fost culeasa de Alecu Russo de la niste pastori si apoi publicata de catre Vasile Alecsandri in "Poezii populare. Balade (cantece batranesti) adunate si intreprate".

"In toata structura ei, aceasta balada unica este asa de autentica, plina de simtire, asa de inalta pentru natura eterna, incat eu o socotesc cea mai nobila manifestare poetica a neamului nostru." afirma Mihai Sadoveanu.

In "Miorița" este ilustrat mitul popular mioritic, autorul exprimand aici ideea ca omul accepta moartea ca pe un final firesc al vietii, o conceptie filozofica straveche, ceea ce face ca el sa fie totodata un poem filozofic. Eminescu, fascinat de profunzimea subiectului exprimat afirma: "(...)Acea inspiratiune fara de seama, acest suspin al brazilor si al izvoarelor de pe Carpati."

Opera este o balada populara ce apartine genului epic, in care, insa, se imbina armonios elemente lirice, epice si dramatice. In structura baladei se disting doua mari planuri, unul epic in cadrul caruia autorul anonim nareaza faptele si construiește personaje reale sau fabuloase si celalalt lirico-dramatic, ce se definește prin exprimarea in fata mortii, intr-un dramatism impresionant.

Titlul acesteia este constituit din diminutivul unei oi tinere care are rolul principal pentru a aduce la implinirea testamentului. Mircea Eliade o denumeste ca fiind "elementul oracular" intrucat ea este elementul miraculos din balada care argumenteaza esenta mitologica a creatiei populare si care prevesteste moartea, ca pe un final, de neevitat, al vietii.

Maicuta batrana "intervine" in actiunea baladei intr-o secventa de un dramatism sfasiator, cu scopul de a sensibiliza si mai mult sufletul cititorului, ea fiind un personaj secundar imaginar intrucat ciobanasul isi imagineaza mama suferinda, care-I duce dorul si care este sperjata pentru ca fiul ei iubit nu a mai venit acasa si astfel ea nu va avea liniste pana nu-l va gasi. Iubirea este opusa mortii. Mai presus de crima planuita se afla iubirea mamei pentru fiu si a fiului pentru mama. Balada se deschide cu ideea mortii si se incheie cu ideea iubirii familiale, aceasta din urma fiind cea care persista in mintea cititorului/ascultatorului. De fapt, dragostea invinge moartea: un puternic si responsabil sentiment o leaga pe oita nazdravana de stapanul ei, ca si pe mama de fiu.

Portretul fizic este redat succint, prin intermediul caracterizarii directe, prin epitetul "batrana" care arata varsta inaintata a acesteia si printr-un detaliu tipic portretului popular romanesc, "cu braul de lana".

Portretul moral este caracterizat de durerea profunda a mamei care nu mai poate avea nici o secunda de liniste de cand fiul ei a disparut. In mod indirect este redata maicuta "din ochi lacrimand" si care incearca cu disperare sa-si gaseasca baiatul-"De toti intreband/Si la toti zicand". Prin intermediul verbelor utilizate la modul gerunziu poetul sugereaza un lung geamat dureros, semn al suferintei.

Ranita sufleteste, ea compune un portret induiesator fiului sau, prin care acesta este la fel de frumos ca un print din basmele populare romanesti,

Balada populara -Caracterizarea maicutei batrane

devenind chiar idealul fizic masculin al poporului nostru. Comuniunea omului cu natura este redată de comparațiile care sunt contruite din elemente ale naturii și din părți ale corpului omenesc. Diminutivele folosite în realizarea acestui portret ("ciobanel", "fetisoara", "mustacioara", "perisor", "ochisorii") evidențiază afectivitatea maternă ce atinge sublimul estetic și emoțional.

Dacă iubirea trebuie să fie semnul suprem al existenței umane, atunci iertarea și toleranța sunt atribuite iubirii.